

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117965952/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

mens Sølv er laa stønnende paa Dækket og kun foran sig saa den røde Rose, faldet fra hendes ene Bryst, drivende som levende Blod paa Dækket. . . .

. . . Sølv er vaagnede ved sit eget Skrig, og i det Nu han slog Øjnene op, var Fængslet der ogsaa, og den skumle Hvælving ligesom sank ned over ham og sagde: Jeg er her altid, og Muren viste, om end kun svagt gennem Mørket, sin skimlede Stentrusel: Jeg er her endnu.

Og Sølv er var atter bundet af den vaagne Bevidstheds nøgterne Forstand. Drømmens spillende Regnbuefarver forsvandt, da han gned sine Øjne, og det var forgæves han stræbte at gribe blot en Flig af det flygtende Gævandt.

Hvor var det længe siden, Uvejret havde raset derude. Solen maatte staa bag den lukkede Skodde, thi den strakte sine Fangarme ind ad Sprækkerne og hvirvlede mellem dem sine knivtynde Slør af dirrende Støv. Med eet listede Straalerne tilbage ud af Revnen, derpaa skød de forenede frem, efter at der et Minut havde hersket sort Nat, i en lang lysende Pil, der borede sig ned i Gulvet og ligesom spiddede noget rødt, der gav sig til at bløde.

Sølv er pinte sine Øjne og troede at se